

[Grethe Philip.]

Jeg vil i høj grad bede regeringen være opmærksom på disse problemer og som sagt kun tage vores tilslutning som udtryk for, at vi mener, der skal være en bemyndigelse til låntagning, men ikke som udtryk for, at vi mener, at alt på dette felt er i sin skønneste orden.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan vist egentlig begynde, hvor fru Grethe Philip slap, med at udtale, at vi er naturligt bekymrede over, at vi nødvendigvis må låne og låne så meget, som vi gør det, i udlandet. Men omvendt kan vi vel føje til, at det faktisk er godt, at vort lille land alligevel har den kreditværdighed, at vi kan tage lån hjem, når vi har behov for dem.

Som forholdene er, kan jeg med den givne begrundelse tilsige, at vi vil gå ind for forslaget om den udvidede ramme, men som nævnt må vi se med nogen bekymring på, at en låneramme som denne stort set kun giver mulighed for at dække, hvad vi skal betale i afdrag og renter på allerede værende lån på årsbasis. Det siger lidt om, hvor langt vi er kommet ud, og det fortæller os også noget om, at vi bliver nødt til at se på, hvordan vi fremover kan klare os på anden måde. Derfor vil jeg også gerne sige, at der er grund til, at vi i udvalget kommer til at drøfte disse forhold lidt — også de forhold, som hr. Christophersen omtalte i forbindelse med betalingsbalancen.

Som nævnt går vi ind for, at denne rammebevilling gives regeringen.

Poul Dam (SF):

Uden jubel, men i erkendelse af en bitter nødvendighed kan også SF gå ind for dette forslag.

Honoré (KrF):

Også kristeligt folkeparti ser sig nødsaget til at være blandt de partier, der giver finansministeren den ønskede bemyndigelse. Samtidig vil jeg dog understrege, at det er et betænkelig højt underskud, og at vi alle må arbejde på at reducere dette underskud ved først og fremmest at forbedre vilkårene for dansk produktion. Dette var jo et af hovedformålene med septemberforliget.

Knud Jespersen (DKP):

Nu kan man naturligvis begynde at jamre over den økonomiske politik, der har været ført fra folketingets flertals side. Jeg synes bare, det er en meget dårlig anledning. Når man beder om at få den bemyndigelse, så kan vores svar være helt klart: det kan vi anbefale. Når man har bragt udviklingen dertil, hvor vi befinder os, så er det ikke alene rimeligt, men også en nødvendighed, og det er en klog handling i en tid som vores med inflation og krise at optage et sådant lån og give finansministeren denne bevilling. Det er ikke, fordi jeg ikke har lyst til at sige noget mere om regeringens økonomiske politik, langtfra rosende, men det får jeg nok fejlighed til at fælde en lanse over senere. Kort sagt, vi kan anbefale, for hver gang regeringen optræder fornuftigt — så sjældent det ellers sker — så kan man regne med vores bistand.

Wilhjelm (VS):

Jeg må sige, at VS er yderst kølig over for det her forslag. Vi bestrider ikke, at ønsket om at få denne bemyndigelse — det er jo ikke en bevilling, men en bemyndigelse — fremstår som en forholdsvis logisk konsekvens af de skiftende regeringers økonomiske politik og specielt deres krisepolitik og måske endnu mere specielt deres forventninger om resultaterne af denne krisepolitik. Derfor er det også rimeligt, som det stort set er kommet til udtryk her ved behandlingen, at det er de samme partier, der også kommer til at tegne sig for denne side af den økonomiske politik, som ligger i bemyndigelsen til finansministeren. Det er ikke — og det har aldrig været — vores økonomiske politik, der har været ført, heller ikke under krisen her; vi er uenig i den, og vi deler heller ikke forligspartiernes forventninger til resultaterne af den.

Lidt mere konkret: regeringen har en uudnyttet stående bemyndigelse til at optage lån på næsten 2½ mia kr., og de er jo ikke forsvundet ud i den blå luft, fordi der ligger en aftale med amerikanske banker om udnyttelse af de 1.800 mill. kr., dermed er de sådan set ikke brugt, så ligger de bare i valutakassen i stedet for som en bemyndigelse. Der er altså et vist spillerum stadig væk.

Behovet for en større bevægelsesfrihed,